

Permanent Mission of Afghanistan to the United Nations

سخنرانی محترم نصیر احمد فایق
سرپرست نمایندگی دایمی افغانستان نزد سازمان ملل متحد

در کمیته سوم هشتادویکمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد

موضوع اجندا: ترویج و حمایت از حقوق بشر

۷ اکتوبر ۲۰۲۶

نیویارک

خاتم رئیس،

تعهدات افغانستان بر اساس اسناد بین‌المللی حقوق بشر، صرف نظر از اینکه چه کسی قدرت را در دست دارد، همچنان الزام‌آور است. ما از گزارش گزارشگر ویژه استقبال می‌کنیم. چالش اساسی، تضمین حمایت عملی از حقوقی است که برای مردم افغانستان به رسمیت شناخته شده است.

پنج سال پس از تسلط اجباری، طالبان از طریق سیاست‌های عمدی، تبعیض و سرکوب را نهادینه ساخته‌اند. آنان سازوکارهای حمایتی را برچیده، صداهای مخالف را خاموش کرده و محدودیت‌های گسترده‌ای بر زندگی عمومی و خصوصی مردم تحمیل کرده‌اند. این‌ها سیاست‌هایی است که طالبان باید در قبال آن‌ها پاسخگو باشند.

زنان و دختران با نظام آپارتاید جنسیتی روبرو اند که آنان را از آموزش، اشتغال، آزادی رفت و آمد و مشارکت در زندگی عمومی محروم می‌سازد. سیاست‌های سرکوبگرانه طالبان نه بازتاب‌دهنده آموزه‌های واقعی دین اسلام است و نه ارزش‌های فرهنگ افغانستان.

خبرنگاران و مدافعان حقوق بشر با تهدید و بازداشت‌های خودسرانه روبرو اند. مقام‌های پیشین و نیروهای امنیتی سابق، با وجود عفو اعلام‌شده طالبان، همچنان با قتل، شکنجه و ناپدیدشدن مواجه‌اند. اقلیت‌های قومی و مذهبی، از جمله هزاره‌ها و جوامع شیعه، با تبعیض، ناامنی و کوچ اجباری روبرو اند. اعدام‌ها در محضر عام و مجازات‌های بدنی، فضای ترس را تشدید می‌کند.

یافته‌های گزارشگر ویژه همچنان پیامدهای این وضعیت را برای نسل‌های آینده آشکار می‌سازد: دختران محروم از آموزش، پسران در معرض بهره‌کشی و تلقین ایدئولوژیک، و جوانانی که از فرصت شکل‌دادن به آینده خود محروم شده‌اند.

خاتم رئیس،

پاسخ ما باید فراتر از محکومیت باشد.

نخست، جامعه جهانی باید با اتخاذ رویکردی مبتنی بر استفاده از تمامی ابزارهای موجود، طالبان را وادار سازد تا فرمان‌های تبعیض‌آمیز را لغو کنند، افرادی را که خودسرانه بازداشت شده‌اند آزاد سازند، به شکنجه و اقدامات انتقام‌جویانه پایان دهند و آزادی‌های اساسی را احیا کنند. ناظران مستقل، از جمله گزارشگر ویژه، باید دسترسی بدون مانع داشته باشند.

دوم، روند پاسخگویی باید پیش برود. ما از اقدام اخیر دیوان کیفری بین‌المللی برای علنی سازی حکم‌های بازداشت رهبران ارشد طالبان استقبال می‌کنیم و خواستار همکاری کامل با این دیوان هستیم. همچنان خواستار تأمین منابع کافی برای سازوکار مستقل تحقیقاتی برای افغانستان و حمایت از تلاش‌ها برای جرم‌انگاری آپارتاید جنسیتی به‌عنوان جنایت علیه بشریت هستیم. مصونیت از مجازات نباید پاداش سرپیچی مداوم از تعهدات باشد.

سوم، کشورها باید اصل منع بازگرداندن افراد به جایی که با خطر مواجه‌اند را رعایت کنند و از افغان‌های در معرض خطر حمایت نمایند. کمک‌های بشردوستانه باید بدون تبعیض و با مشارکت بدون محدودیت زنان افغان به مردم برسد. مبارزه با تروریسم نمی‌تواند توجیهی برای حملات غیرقانونی بر غیرنظامیان یا نقض تمامیت ارضی افغانستان باشد.

سرانجام، تعامل با طالبان نباید به عادی‌سازی روابط با آنان بینجامد و باید مشروط به بهبود قابل سنجش در وضعیت حقوق بشر باشد که به‌گونه مستقل راستی‌آزمایی شود. این تعامل باید از یک روند سیاسی به رهبری افغان‌ها، با مشارکت زنان، جامعه مدنی، نیروهای دموکراتیک و دیگر طرف‌های معتبر افغان، برای دستیابی به حکومتداری مشروع، فراگیر و پاسخگو حمایت کند.

کنترل طالبان بر قلمرو، نه به آنان مشروعیت می‌بخشد و نه حق تعیین آینده افغانستان از طریق اجبار را.

نباید از مردم افغانستان خواسته شود که حقوق خود را به‌عنوان بهای تعامل قربانی کنند. آنان سزاوار عدالت، کرامت و نقش معنادار در تعیین آینده کشورشان‌اند. از توجه شما سپاسگزارم.